

BETH SUTHERLAND

Streetshapes

2.-23.5.2021

Beth Sutherland on New Yorkissa toimiva yhdysvaltalainen kuvataiteilija, jonka pääasiallinen tekniikka on puupiirros. Useilla laatoilla vedostettuihin teoksiin piirtyy kuva hiljaisesta esikaupunkialueesta, jollainen on meille tuttu amerikkalaisen kirjallisuuden ja populaarikulttuurin kautta.

Sutherland korostaa talojen rakennetta: lautaa, lasia ja kattomateriaaleja. Hän keskittyy arkkitehtonisiin muotoihin eikä kuvissa näy ihmisiä. Hänen teoksissaan pääosassa ovat valossa kylpevät yksityiskohdat, jotka ovat arkisia huomioita rakennetusta ympäristöstä. Niissä on pitkälti kyse valosta, valon havainnoinnista ja valohavaintojen siirtämisestä kuvaan. Aurinko värjää palan puutalon seinää, katon, se heijastuu ikkunasta ja osuu portaisiin. Valo maalaa kaupunkimaisemaa tavalla, joka johdattaa ajatukset modernistiseen muotokieleen. Lopulta kyse on abstraktista ruutusommitelmasta, rytmisesti lomittuvista viivoista, joiden väliin jäävä tila on väriä: tummaa tai vaaleaa, kylmää tai lämmintä. Lopulta teokset voisi pelkistää konstruktivistiseksi rytmiksi.

Tämä ei ole kuitenkaan kaikki. Teoksissa tunnelma hiipii muodon päälle, ja on vaikea nähdä kuvaa ilman tarinaa. Sutherland näyttää rakennettua maisemaa autiona, muttei kuolleena. Talot ovat käytössä ja hyvin hoidettuja. Ne eivät ole rakennemuutoksen lamauttamasta Detroitista vaan selvästi elossa olevasta seudusta, joka korkeintaan uinuu pienenä suuremman kaupungin kyljessä. Teokset tuovat mieleen varhaiset aamut, jolloin muut eivät ole vielä heränneet. Pääset kävelemään niin, että kaikkialla on hiljaista, taloissa nukutaan vielä, aamuaurinko paistaa matalalta. Valo piilottaa enemmän kuin paljastaa. Se heijastuu ikkunoista siten, ettei sisään pääse näkemään.

Beth Sutherland tekee akvarelleja ja puupiirroksia. Galleria Halmetojan näyttelyssä on esillä väripuupiirroksia, joissa on lukuisia vedostuskertoja. Niillä on aikaansaatu sävyvaihteluita, jotka ovat yhtä hienovireisiä kuin perinteisissä japanilaisissa puupiirroksissa. Teosten näkymät ovat periaatteessa realistisia, mutta tekniikan läpikuultavuus ja Sutherlandin kyky korostaa valoa tekevät niistä asteen verran surrealistisia. Ne voisivat olla lukiessa mieleen syntyneitä miljöitä, amerikkalaisten romaanien maisemia, mielikuvia, tai elokuvan lavasteita.

Sutherlandin puupiirroksissa ei ole silti mitään konstailevaa, ne ovat niin rehellisiä ja havaintoon perustuvia, että tuntuvat ajassamme todellisemmilta kuin valokuvat.

